

Fegt att falla undan för skinheads

Att agera som i Sverige, där Stockholms folkvalda ekonomiskt understödjer nynazistisk verksamhet på Fryshuset, är ett uttryck för en exemplös naivitet, skriver Bo Kuritzén.

Uniformerade i militärjackor och brutala boots marscherar skinheads sedan några år på Stockholms gator. De tar sig rätten att skymfa, miss-handla och på annat sätt terrorisera folk: invandrare, "blattar", "svartskallar" och andra som de inte tycker om och som råkar komma i vägen. Journalister som exponerar deras aktiviteter, anti-rasistiska kändisar och "jude-vänner" hotas och de utsätts också för telefon- och brevterror.

Debatt

Skinheadsens har sitt centrum, sina så kallade lokaler, i Anders Carlbergs Fryshus. Carlbergs skyddslingar har på sig T-shirts som hyllar laser-mannen och de omger sig med naziregalerier och andra högerextremistiska symboler. I likhet med de tyska och engelska motsvarigheterna firar de evenemang som Hitlers födelsedag. De skrålar antisemitiska och nazistiska sånger. Av sina äldre nazistkamrater har dessa yngre rekryter lärt sig att dyrka passande aspekter ur den svenska historien: fönikar, asa-tro, Karl XII etc.

Okultiverade

Det kanske är sant att skinheadsens är okunniga, okultiverade och lågt utbildade, att de kommer från samhällets absoluta botten, att de har läs- och skrivsvårigheter, att de har värre än normaltraagiska uppväxtförhållanden och att de har en räkna av mer eller mindre allvarliga psykoso-sociala problem.

Men det är inte som Carlberg



Reellt hot. Problemet skinheads handlar inte om ungdomar på glid. Det handlar om inbitna och övertygade nynazister, anser artikel författaren.

och Stockholms ansvariga kommunpolitiker tycks tro: att det hela rör sig om ungdomar som hamnat lite snett och kan låta sig övertalas eller manipuleras till mer korrekta åsikter. De är nämligen inbitna och övertygade nynazister – även om de ibland förnekar detta inför media – och därför kommer det inte att räckas med samtal över rasgränser, farsor på stan, fler "vuxna" i skinheadsens lokaler eller att extrafarsor, psykologer och fritidsdagsgöer ges ännu mer skattepengar för att "stötta" dessa nynazister i sin "psykosociala problematik".

Ungdom på glid

Anders Carlberg och många andra tenderar att se denna nynazism som ett ungdomsproblem

av typ "ungdom på glid". Ett sådant synsätt bidrar bara till att undandilande och feigt dölja skinhead-rörelsens nazistiska och samhällsfarliga karaktär och dynamik. I själva verket handlar det om en politisk rörelse som trots sin tafflighet och amatörism är vår tids nazistiska stormtrupper – vår tids motsvarighet till den unga tyska nazismens SA.

Självbedrägeri

Det är självbedrägeri att tro att det rör sig om normalt ungdomsarbete där man på ett civiliserat sätt kan kommunicera med "ungdomar". Detta enkla förhållande begriper politikerna i England och i Tyskland. I dessa länder, med en befolkning som haft bitter erfarenhet av nazism, har man också insett farorna och där-

för högprioriterat problemet. Skinheadsens betraktas som farliga och till skillnad från Sverige är det otänkbart att en demokrat skulle vänsas med dem. I Tyskland ser man så allvarligt på saken att bekämpandet av skinheadsens numera ligger under det sk Förtättningskyddet, dvs Säkerhetspolisens.

Att agera som i Sverige, där Stockholms folkvalda ekonomiskt understödjer nynazistisk verksamhet på Fryshuset (för att omvända dem?), är kanske välmenande men samtidigt ett uttryck för en exemplös naivitet. I slutändan är det ett hån mot våra grundläggande demokratiska värden. Det är motbjudande att skinheadsens får disponera en av kommunens finansierad lokal. Det är märkligt att Sverige är det enda land i den fria världen där media och politiker smeker missbrukande och våldsfixerade skinheadsens medhärs och t o m ger dem ekonomiskt stöd.

Rovdjur

I samband med de senaste våldsincidenterna kring Fryshuset fanns det ett opinionsmässigt utrymme för kommunen att dra in alla bidrag till våldsvärkarna och få ett stopp för de nazistiska aktiviteterna. Men så blev det inte. Anders Carlberg lyckades avstyra en stängning. Budskapet var enkelt. Alternativet till ett stängt Fryshuset skulle vara berusade skinheads på gatorna – som vilda rovdjur utsläppta ur sina burar. Då skulle verkligheten ingen gå säkert.

Jag vet inte om han på mötet framförde sitt hot öppet eller om hotet bara låg i luften. I alla fall blev det inga missförstånd. Stockholms-politikerna lät sig skamlöst utpressas och föll undan för Carlbergs hot. Av ren skrämme ökades(!) anslagen till skinheadsens.

Det har också avslöjats att det på Fryshuset utan tillstånd har serverats alkohol som orsakat ett massivt fylleri – också bland minderåriga. Vilken krog som helst med liknande förhållanden skulle för gott ha förlorat sitt utskänkningstillstånd. Men inte heller här visade politikerna mod. Carlberg lyckades övertyga politikerna att det är bättre att supandet fortsätter, men gick med på att begränsa missbruket till helger, och att minderåriga nazister ej längre får vara med på fylleslagen.

Att överhuvudtaget tillåta alkohol i de ungdomssammanhang där kommunen ger sitt ekonomiska stöd strider mot grundläggande principer i det svenska samhällslivet. Denna praxis lyckades skinheadsens och Carlberg skrämja politikerna att ändra. I utbyte mot löfte om säkra gator i sommar tillåter kommunen att skinheadsens super sönder sina skallar på Fryshuset.

Att en känd och pålitlig nykterhetspolitiker som Kjell E Johansson (s) ansåg sig tvingad att ge med sig vittnar om allvaret och kraften i Carlbergs utpressningstaktik. Men det kommer inte att fungera, eftersom åtminstone en sak är säker vad gäller sommaren – vi kommer att få fulla, steroiddopade och våldsbenägna skinheadsens både i Fryshuset – och även på gatorna. Eller är det någon som är så dum att tro att de kommer att stanna på Fryshuset hela sommaren?

Bekämpandet av nazism, högerextremism och invandrarfientlighet är en alltför viktig fråga för att skötas av feiga politiker eller ännu värre – av en ambitiös men urspårad ungdomsledare som Anders Carlberg.

Nazister kan aldrig blikdas eller omformas till någon annan politisk ideologi om man ger efter och gör vad de önskar. Tvärtom, alla erfarenheter visar att just eftergivenhet bara späder på deras förakt för demokratin och det fria samhället. Upplever de svaghet hos sin motståndare stimuleras de till nya och än värre nidingsdåd.

Nazister och skinheads

måste mötas av fasthet.

Skulle de driva omkring på gatorna och attackera människor är det den demokratiska statens, polisens och SÄPO:s självklara uppgift, att med distinkta ingripanden och med hårda straff klart markera att samhället aldrig kommer att acceptera nazistiskt gatuvåld och annan terror.

Analogt måste det vara demokratiskt valda politikernas uppgift att aldrig ge efter för hot om våldsutveckling från nazistiska grupperingar om de inte får vad de vill. Till syvende och sist vill de krossa det fria samhället.

BO KURITZÉN

Leg. läkare
bo@kuritzen.se

Tänk om politikerna verkligen arbetade

När det blir känt att socialförvaltningens ambitioner studieresa slutat byxlös i glädjekvarteren, eller att fonden för ett jämställt samhälle har som största utgiftspost styrelsens krognotor, då drar jag alltid en suck av lättand. Någon har i alla fall haft roligt och hårt arbetande människor har tjänat en hacka.

Skattepengar

Heller till mina skattepengar försvinner ner i en generös urringning än i en utredning som antingen konstaterar det självklara eller rekommenderar det omöjliga. Vi bör uppmuntra politiker som varken kan eller vill utföra något vettigt att tillbringa så mycket tid som möjligt på

spрифester och porrklubbar. Ja, vi bör värda dem ömt, i vetskapen att för varje rumlare som tvingas bort står en ivrig Carl Tham beredd att rycka in.

Rapporter

De rapporter som når oss från FN-toppmötets Köpenhamn är därför djupt oroande. De exacer i gourmanderi, dryckenskap och skörlevnad varje erfaren betraktare av den globala Bror Duktig-byråkratins tagit för självlara lyste på ett kulligt sätt med sin frånvaro.

Åtminstone om man får tro Sydsvenskans rapporter som beskrev ett fruktlost sökande efter konferensfolket på krogar, barer och strippklubbar (Festen som kom av sig, SDS 10 mars). På SAS Royal

Hotels nattklubb fick tre köpenhamnskor istället för den exotiska uppvaktning som borde tillkommit dem dela på en ynka amerikansk affärsman. På Venus bar klädde Pepsi Malone, tillrest för ändamålet från England, av sig för en öde lokal, en tragisk illustration av den skeva resursallokering som pågår världen.

Det är möjligt att konferensfolket bjöljers är så aparta att de bara kan leva ut dem med varandra i lyxviterna under total sekretess och därför ratade Köpenhamns dygnet runt öppna nöjesetablissemang och kraftigt förstärkta kår av prostituerade. Eventuellt har dekadensen gått så långt att delegaterna ägnar sin fritid åt den modernistiska konst och de "kulturaktiviteter" som är ett obligatorium vid dessa sammankomster.

Men vi bör räkna med det värsta. Vi bör hålla för tänkbart att de inte längre sover bakom ratten i den goda viljans gräddfil, att de

arbetar flitigt, att de faktiskt tänker göra något som angår oss.

PER-OLOF BOLANDER

